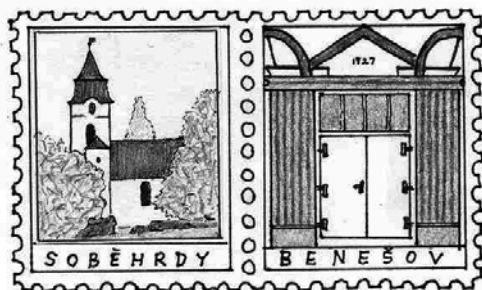

ČÍSLO 97 (4/2018)

PROSINEC 2018

Věstník evangelických sborů
na Benešovsku

SOBĚHRDSKÝ BRATR

Adventní zamyšlení

Milí přátelé, milé děti, zdravím vás na začátku letošního adventu. Začnu otázkou: „Co očekáváme od budoucnosti? – Doléhá na nás obava z hrozby terorismu? Nelibost k cizincům, že chtějí vedle nás žít? Doléhá na nás civilizační skepse: bude jenom hůř?“ - Pak v tento adventní čas slyšme také něco z jiného soudku, ze soudku naděje:

„Potěšte, potěšte můj lid,“ praví váš Bůh. Hlas volajícího: „Připravte na poušti cestu Hospodinu! Vyrovnejte na pustině silnici pro našeho Boha! Každé údolí ať je vyvýšeno, každá hora a pahorek sniženy.“ Hlas toho, jenž praví: „Volej!“ I otázal se: „Co mám volat?“ (Iz 40,1.3-4.6)

Tato slova z knihy proroka Izajáše můžeme slyšet jako výzvu pro sebe, že máme někoho těšit. Jistě známe někoho, ke komu by bylo potřeba s potěšením vyrazit. Třeba někoho smutného, nemocného, někoho, na koho jsme během roku tak trochu zapomněli.... Ale také se můžeme cítit uprostřed toho lidu, který potěšení potřebuje. Izajášovo adventní a vánoční zvěstování říká: Právě přichází čas, který by nás mohl potěšit. Necháme-li se.

Co máme volat my? A chce se nám něco volat? Nebo se jen ztišit a radostně čekat? Uslyší vůbec někdo naše volání? Nebo právě skrze naši radost, těšení, očekávání uslyší lidé právě to, co mají slyšet? Měli bychom všichni uslyšet, že advent je časem nadě-

je. Časem přicházení Božího. Čas není jen to, co běží, utíká, ale čas také zraje, naplňuje se. Čas pracuje k budoucímu setkání bloudícího lidstva se svým Stvořitelem. A my máme vycházet to-
muto setkání vstříc.

Hlas volajícího vyzývá k přípravě cesty pro Hospodina. I my můžeme v sobě urovnávat cestu pro našeho Boha. I v nás jsou různé vyvýšeniny a pahorky, které mohou bránit Hospodinu přijít. Mohou to být naše hádky, nesnášenlivost, zloba, pocity viny, krivdy, které si v sobě neseme. Zbavit se toho všeho – to je náročný, ale důležitý adventní úkol.

Advent znamená, že ten, který již jednou přišel a svět ho nepřijal, přichází opět a je ve svém Duchu přítomen i v našem světě. Je zde, aby proměnil naši skepsi, znechucení a beznaděj v novou naději. Je to Boží budoucnost blížící se k nám. Ten vztah, ty navzájem vztažené lidské a Boží ruce, to jít vstříc vystihují i poslední slova Ježíše Krista zaznamenaná v Bibli: „Přijdu brzo.“ Nevíme jak a kdy, ale tuto naději máme. Očekáváme s ním krásnou dobu, kdy Bůh setře každou slzu z očí. Do té doby se tady musíme potýkat se svými hrbolatými cestami uvnitř nás i mimo nás. Ale nejsme na to sami. Adventní a vánoční doba nám připomíná, že se můžeme spoléhat na Boží pomoc.

Pavla Jandečková

KÁZÁNÍ

Na počátku bylo Slovo, to slovo bylo u Boha, to slovo byl Bůh.

Jan 1,1

Slovo se stalo tělem a přebývalo mezi námi. Spatřili jsme jeho slávu, slávu jakou má od otce jednorozený syn, plný milosti a pravdy.

Jan 1, 14

Milí bratři a sestry, jaký text Pisma nejlépe vystihuje období adventu, do kterého dnes vstupujeme, a tím pádem i vlastně celého smyslu a významu vánočního evangelia?

Dnešní text je opravdu velmi krátký. Zejména ta 1. část. Přitom jen málokterý text vystihuje, myslím, krátce a výstižně to hlavní poselství mise Pána Ježíše na této zemi, mise, která se započala před přibližně 2000 lety v judském Betlémě.

Nezasvěcenému to na první pohled přijde divné. **Slovo? Tělem?** To přece **nedává smyslu**. Opravdu nedává?

Ptejme se nedřívě, **proč** se mělo slovo stát tělem. Tady je to jasné: přece pro nás pro lidi. Zaprvé, Bůh to tak kdysi dávno zaslíbil. Svědectví o příslibu Mesiáše nalezneme na řadě míst Starého zákona. Za druhé, byla to součást Božího spasitelného plánu s člověkem. A za třetí, Bůh se chtěl dát člověku poznat. Předtím byl Bůh pro obyčejného člověka přece jen něčím hodně abstraktním, teprve narozením Ježíše je možno zcela hmatatelně okusit Boží přítomnost, Boží dobrotu, závdavek Božího království. Jako jeden z prvních lidí to okusil biblický Simeon, ještě se k němu vrátíme. A zase, svědectví o tom na stránkách Nového zákona nalezneme celou řadu.

K plnému pochopení potřebujeme 1. verš Janova evangelia: *na počátku bylo Slovo, to Slovo bylo u Boha, to Slovo byl Bůh*. Zaprvé: to Slovo byl Bůh, to znamená, že Bůh osobně na sebe bere tělesnou podobu, sestupuje k nám do naší pozemskosti, do naší smrtelnosti, do naší hříšnosti, ano tak daleko vede jeho láska k nám. Bůh vyvoluje člověka, nikoli my jeho, to je dobré si stále připomínat a to především, ale nejenom, v době adventu. Zadruhé, vše, co bylo na počátku, bylo u Boha. To neplatí jen pro samý počátek stvoření či chcete-li big bangu, to platí v každém čase a tedy i nyní. Vše, co je kolem nás, celý svět je v Bohu, ne naopak. **Ano, Bůh není ve světě, ale svět je v Bohu**. Kdo toto pochopí a přijme, pootevírá dvířka k chápání řady věcí a souvislostí jinak těžko pochopitelných. Připomeňme proroka Jonáše, jak se snažil Bohu utéci či naše snahy vymezit Bohu určité místo, ale je to nesmyslné snažení. Bohu nelze prostě vymezit k přebývání nějaké místo na světě, a to ani vrcholy hor, ani katedrály, a ani celý svět ne, protože celý svět je v Bohu.

Dnes máme dostatek nových, dá se říci moderních, podobenství, která dříve lidé neměli. Oni toho popravdě z toho, co máme my, neměli strašně moc. Neměli nejen počítače, tablety, mobily, ale ani veškerou tu biblickou literaturu, co máme my. Dnes například více než dříve pocítujeme sílu myšlenky. V době výkonných počítačů totiž jediné slovo dokáže tvořit neuvěřitelné věci. Jediný příkaz, jediný řetězec znaků vyťukaný na klávesnici počítače může vyvolat nevidané. Ano, sílu slova se dnes uvědomujeme více než v minulosti, ale uvědomujeme si plně význam a sílu slova Božího? Slova, které stvořilo nejen vše kolem nás i nás, ale miliardy a miliardy vesmírných ostrovů, galaxií, z nichž každá zase obsahuje stamiliony hvězd? Náš svět, naše planeta, je jen nepatrným zrníčkem ve vesmírném moři, a to vše bylo stvořeno Slovem. Ba co víc: na toto nepatrné zrníčko ve vesmíru sestupuje Bůh v tělesné podobě. A proč právě sem? Protože tady, a

jen tady, na této naší překrásné planetě Zemi, Bůh dokončil své dílo stvoření. Tvora k podobenství svému, člověka. K tomuto bodu, sem, tedy směřovalo veškeré stvořitelské dílo.

Všimneme si ještě jedné věci. Evangelista Jan uvádí: a **spatřili jsme jeho slávu**. Ale když se začteme podrobněji do rady míst Nového zákona, uvědomíme si, že ono to s tou slávou nebylo zas tak úplně jednoznačné, aspoň pokud soudíme dle našich lidských měřítek. Jak píše apoštol Pavel v listu Filipským (a cituje přitom starý hymnus blízký původním vyznání víry): *Ježíš Kristus způsobem bytí byl roven Bohu, a přece na své rovnosti nelpěl, nýbrž sám sebe zranil, vzal na sebe podobu služebníka, stal se jedním z lidí. A v podobě člověka se ponížil, v poslušnosti podstoupil i smrt, a to smrt na kříži.* Ano, jsou i okamžiky, kdy celé davy provolávají slávu synu Davidovu, ale není tomu tak vždy. Nepochopení stálo na počátku v Nazaretě, nepochopení bylo i na konci Ježíšovy cesty. Jen málokdy byl Pán Ježíš slavným v dnešním pojetí slávy. Vždyť si to shrňme: přišel na svět v chlévě, žil a pohyboval se mezi spodinou tehdejší společnosti, neoplýval bohatstvím ani majetkem, a nakonec zemřel potupnou smrtí společně se dvěma lotry. Ano, Židé očekávali a dodnes očekávají jiného Mesiáše, takového, který přijde ve slávě a moci, jak to chápou oni, a vysvobodí Izrael z cizí pohanské nadvlády, vyžene Římány a obnoví sociální a politický řád podle Zákona. – Jenže Mesiášovi dal Bůh jiný úkol, jiné poslání.

Ale pozor. Všechna sláva polní tráva říká jedno přísloví a má zcela pravdu. Ta vaše Sláva je slávou falešnou, která rychle pomine, připomeňme historii. Vždyť jen vzpomeňme na dobu nedávno minulou, na umělou slávu a na to, jak rychle pomínula.

Naproti tomu Sláva Ježíšova přetrvala staletí. Byla to a je dodnes Sláva chápaná jinak, než chápeme slávu my lidé dle našich pozemských měřítek. Byla to Sláva lásky, milosti a milosrdenství. Sláva služby ostatním. Sláva uzdravování a nasycování. Sláva oběti za nás za všechny. Ano, taková Sláva nepomíjí, taková Sláva je věčná. Taková je Sláva Božího syna, jehož příchod opět v adventu očekáváme. Trvalá Sláva **přetrvávající věky**. Sláva našeho **Pána Ježíše Krista**.

I my máme možnost této slávy. *Neukládejte si poklady na zemi, kde je nič mol a rez a kde zloději vykopávají a kradou. Ukládejte si poklady v nebi, kde je neničí mol ani rez a kde je zloději nevykopávají a nekradou,* říká Pán Ježíš v evangeliu Matoušově, kap. 6. Ptáte se, jak být slavný, jak ukládat poklady v nebi? Kdo dobře naslouchá Božímu slovu, stačí už jen jedno, vyjít ven a mít oči a uši otevřené.

Příležitosti ke službám, milosrdenství, pomoci je ve světě kolem nás dost a dost.

*Mé oči viděly tvé spasení, říká Simeon (Lukáš), když bere do náruče několikadenního Ježíše. Byť tento text už je textem období po Vánocích, myslím, že dobře patří i do adventního období. Ano, spasení nabývá **zcela konkrétní podoby** srozumitelné každému. A je pro **všechny**, Simeon doslova říká *spasení, které jsi připravil, přede všemi národy, světlo, jež bude zjeveno pohanům*. Ano, spasení **není** omezeno na žádný vyvolený národ, na žádnou vyvolenou skupinu, není jen pro někoho, ale je pro všechny. Nikdo není vyloučen, nikdo není zapomenut. Slovo se stává tělem i pro Tebe, i pro nejmenšího z nás. Taková je radostná zvěst i radostná naděje a jistota adventního i vánočního evangelia.*

A ještě něco na úplný konec: teď si to spojme. Obě ta čtení. Na počátku bylo Slovo, to slovo bylo u Boha, to slovo byl Bůh. A druhý verš: Slovo se stalo tělem a přebývalo mezi námi. Je to velmi důležité a přitom jednoduché. Bůh **přebýval a přebývá mezi námi. Amen.**

René Hudec 2.12.2018, Soběhrdy

Podzim v Soběhrdech

Shodou okolností se dva sousední sbory Benešov a Soběhrdy ocitly na konci tohoto roku bez farářů. Benešov čeká jeden rok na svou novou kazatelku, náš farář Petr Turecký se podrobil koncem října operaci srdce a je v dlouhodobé pracovní neschopnosti. Staršovstvo zajišťuje běžný bohoslužebný život a sborový provoz. Na soběhrdské kazatelně se střídá výpomocný kazatel našeho sboru René Hudec s hostujícími kazateli Josefem Bartoškem, Evou Potměšilovou, Pavlem Dvořáčkem a Jaroslavem Férem, který nám kromě dvounásobné kazatelské služby posloužil přednáškou o vývoji českého evangelictví od tolerančního patentu do roku 1918, která se konala 28. října, kdy jsme si v rámci sborového dne připomenuli 100. výročí republiky. Druhá jeho přednáška připomenula založení naší církve spojením reformované a luterské církve v Čechách a na Moravě v prosinci 1918. Pouze jedny bohoslužby během podzimního času byly čtené. Vánoční slavnost a bohoslužby na Boží Hod vánoční připravujeme spolu se sborem CČSH a jeho farářem Petrem Wagnerem,

který vedl i víkendovku. Na společné bohoslužby s husity se těšíme. Na podzim se konala tradiční výstava, tentokrát obrazů Jany Peškové, připravená Petrem Tureckým. Na první adventní neděli odpoledne zpíval v našem kostele ženský pěvecký sbor Mammás a Mammás. Přednášky, výstava a koncerty byly podpořeny z grantových prostředků společnosti O₂, které jsme na jaře získali. Nepřítomnost kazatele pocítujeme hlavně absencí biblických hodin v diasporních rodinách. V Čerčanech máme možnost se účastnit biblických hodin pořádaných CČSH. Petrovi Tureckému přejeme rychlé a úspěšné zotavení. Pavel Stolař, kurátor

Podzimní zprávy z kardiologie

*Letošní suchý podzim přinesl do mého života nový rozměr. Ne-funkčnost aortální chlopně mi inspirujícím způsobem rozšířila obzory. Jednak jsem si uvědomil, že na kardiologii jsem přece doma (mé první vzpomínky patří kardiologii v brněnské sv. Anně, kde jsem ve třech letech strávil několik měsíců a byl tam vydán do rukou lékařů k rekoarktaci aorty a nevědělo se, jestli to přežiju), a jednak jsem si silně osobně uvědomil, že jsou v životě situace, kdy jsme vydáváni do rukou druhých, aby s námi naložili dle svého vlastního způsobu bytí. Někdo je lempl, jiný pedant, někdo je flegmatik, jiný cholerik. Ježíš byl také vydán – avšak do rukou těch, kteří neměli zájem na jeho životě. Já jsem byl jako malé dítě vydán do rukou těch, kteří se snažili můj život zachránit. Operace se povedla. Dítě si vydanost druhému člověku moc neuvědomuje. Dospělý člověk se pozastaví nad tím, že někdo jiný bude řezat jeho tělo, jiný se bude dotýkat jeho srdce. A každý bude mít v hlavě svůj život a svůj způsob bytí. Již měsíc se připravuji na operaci a dosud neznám přesné datum. A tak jsem zahodil vše nepodstatné, věnuji se prohlubování vztahů, říkám lidem věci, které bych normálně neřekl. Protože bych se třeba bál vyslovit je. Většinou se jedná o věci pozitivní, o vyznání lásky. A lidi zase dávají lásku mně. S vděčností si připomínám verš: *My milujeme, protože Bůh napřed miloval nás. (1 Janův 4,19) Je to vlastně velmi jednoduchá víra: láska tu byla před námi. Nese nás. Bude tady i po nás. Láska v nás působí jako lék, vždyť je podstatou Toho, který svět i nás stvořil. V pozadí všech událostí vidím lásku všude možně. Jedna mi koluje v žilách právě od všech, kteří na mě myslí, a jinou a přitom tu stejnou vidím i v myslích a rukou těch, kteří pracují,**

aby zachraňovali životy. Nebo těch, kteří pláčou s plačícími. Už jednou mi lékařská věda (a lékaři pracující v její síle) zachránila život. Je zázrak, že lidé mohou mít podíl na tom, co vede k záchraně života. Kdysi řekl prof. Hejdánek na jedné přednášce: „Bůh chce život, nikoli smrt.“ Řekl to jako odpověď na často opakovanou myšlenku: když zemře dítě, Bůh to chtěl. Všichni, kdo pracují k záchraně života, jsou přece na Boží straně, jsou Jeho prodlouženou rukou. Možná pak není až tak podstatné, jak vypadají jejich životy. Nebo k jaké víře se hlásí. Tvoříme jedno tělo, jeden život. Jsme vydáváni jeden druhému do rukou.

Petr Turecký

Život v benešovském sboru

Velká změna v našem sboru nastala 1. září. Farář br. Tomáš Trusina po 18 letech v našem sboru odešel, aby se stal farářem v Praze U Salvátora. Ale život sboru pokračoval dobře dál, díky zvyklostem zavedeným právě br. Trusinou. Vydatnou pomocí je nám farář br. Jiří Ort z Uhřetěvsi, který náš sbor administruje. A mnoho práce a naléhavých úkolů skvěle zajišťují členové našeho staršovstva.

Nedělní bohoslužby se konají jako obvykle nejprve ve Vlašimi od 8.30 hod. a pak v Benešově od 10.00 hod., kromě jedné neděle v každém měsíci, kdy se koná tak zvaná rodinná bohoslužba, která se koná jen v Benešově a je určena pro všechny členy sboru z naší rozsáhlé diaspory. Během čtyř měsíců nás navštívilo několik nám dobře známých kazatelů, kteří vedli bohoslužby, například br. Dalibor Antalík, br. Jiří Nečas a též Tomáš Trusina, který u nás bude kázat také 25. prosince na Hod Boží vánoční. Pochopitelně o některých nedělích kázal br. Jiří Ort. Například 18. listopadu po rodinných bohoslužbách Jiří Ort vedl sborové shromáždění, kdy jsme zvolili za farářku sboru sestru Kateřinu Frühbaerovou, která k nám přijde 1. září následujícího roku. 16. 12. povede bohoslužby opět br. J. Ort a při nich nám děti předvedou vánoční pásmo písní, které s nimi nacvičili maminky. Sestra farářka K. Frühbaerová nás navštívila 7. října, mile vedla rodinné bohoslužby a po nich i pokřtila malého Jakuba Macháčka.

V době benešovských bohoslužeb se koná nedělní škola, kterou vedou členky a jeden bratr našeho sboru. Děti se na ní dozvídají o počátcích křesťanských sborů, jak o tom vypráví v bibli kniha Skutky apoštolů. Navíc jednou za čtrnáct dní v pondělí se děti scházejí na hodinu náboženství, kterou

vede br. farář J. Ort. A po této hodině v podvečer se koná biblická hodina pro dospělé, na kterých nás br. farář Ort seznamuje s velmi zajímavou a důležitou Pavlovou Epištolou k Římanům. Mimo to každý čtvrtek se v našem sboru koná tak zvaná kavárnička pro starší členy sboru, kteří si při dobré kávě mile povídají o všelijakých zajímavostech kolem nás.

Z uvedeného je vidět, že náš sbor žije, konají se v něm zajímavé činnosti a setkání, a to díky tomu, co zavedl v našem sboru br. Trusina, díky administrátorovi br. J. Ortovi a díky všem členům našeho staršovstva. Za to můžeme děkovat našemu dobrotivému Pánu Bohu. František Šturc

100 let Českobratrské církve evangelické

Generální sněm 1918

Toleranční patent císaře Josefa 2. povolil v roce 1781 zbytkům utajených 'evangelíků' jen dvě vyznání navazující na tzv. světovou reformaci Martina Luthera a Jana Calvina. Vznikly tak církev luterská čili augsburského vyznání a církev reformovaná čili helvetského vyznání, kam patřil i sbor v Soběhrdech.

Evangelíci v Čechách a na Moravě (přihlásilo se asi 80 tisíc, tehdy cca 2% obyvatel) ovšem od počátku toužili obnovit evangelickou církev v návaznosti na husitskou církev podobojí a na Jednotu bratrskou. První příležitost se naskytla v revolučním roce 1848. Faráři obou českých pražských sborů, reformovaný B.V.Košut a luterán Josef Růžička, vznesli jako členové Národního výboru požadavek na spojení českých evangelíků do jediné církve navazující na českou reformaci (na základě 'obnovení platnosti Rudolfova majestátu'). Zazněla i žádost na zřízení české evangelické konsistoře a teologické fakulty.

Jako důsledek Císařského patentu z roku 1861, který uvolňoval toleranční sevření evangelických církví do čtyř stěn modliteben, se v obou církvích rozvinulo téměř třicetileté úsilí o nezávislost církve na státu, tedy o presbyterně-synodní zřízení. Boj o tzv. Časlavské církevní zřízení ukončilo nakonec zamítnutí Generálním sněmem ve Vídni v roce 1889 rozdílem jediného hlasu. Novela státem 'oktrojovaného' církevního zřízení z roku 1891 (včetně silného postavení Vrchní církevní rady ve Vídni,

jejíž členové byli jmenováni císařem) platila až do spojení obou církví na generálním sněmu v roce 1918.

Generální sněm česky mluvících sborů z Čech a Moravy byl svolán 'Ústředním výborem pro českou evangelickou církev' na dny 17. a 18. 12. 1918 do Obecního domu v Praze. Ústřední výbor se ustavil už koncem června 1917 na faře reformovaného sboru u Klimenta se třemi požadavky: osamostatnění od Vídně, znárodnění, spojení českých evangelíků.

Na generálním sněmu bylo zastoupeno 122 ze 139 česky mluvících luterských a reformovaných sborů (poměr byl cca 1:3), a to 109 kazatelů a 145 presbyterů. Předsedou byl zvolen seniorátní kurátor Čáslavského seniorátu reformované církve. Václav Havelka. Generální sněm jednal ve vypjaté atmosféře po skončení 1. světové války a krátce po pádu habsburské monarchie a vzniku samostatné republiky.

Postupně bylo přijato 8 předem připravených rezolucí na základě řady přednesených referátů. Některé z nich byly značně ovlivněny národními a leckdy téměř nacionálními důrazy. Referát k rezoluci 'Duchovní jednotu českých evangelíků s protestantismem světovým' (ovšem směrem do anglosaské oblasti) přednesl tehdejší soběhrdský farář J.V.Šebesta.

Vůdčí myšlenka, která tehdy jednáním generálního sněmu prolínala, zněla: získat český národ zpět do církve Husa a Komenského. Tato idea se v krátké době ukázala falešná. Přestupové hnutí 'Pryč od Říma' v následujících letech sice znamenalo vznik Československé církve s několika sty tisíci členů, ale na dominanci katolické církve v českém národě to nic nezměnilo. Naštěstí referát mladého faráře luterského sboru v Šonově Josefa (L.) Hromádky na generálním sněmu přece jen ukazoval směrem k biblické zbožnosti s důrazem na zjevené Slovo.

Generální sněm přijal kupodivu, přes vypjaté národní důrazy, pro spojenou církev jméno 'Evangelická církev Bratrská', ve kterém nefiguruje jakákoli nacionální konotace. Sněm zvolil dočasné vedení spojené církve, tzv. synodní výbor, v čele se seniorem Josefem Součkem. Přijal také rezoluci o zřízení teologické fakulty i usnesení o celocírkevně spravovaných financích včetně farářských platů. Na sněmu zazněly pozdravy zástupců menších evangelických církví i slovenských luteránů, ale žádné další, širší, spojení církví se už neuskutečnilo.

Z jazykového důvodu zůstaly stranou německé evangelické sbory,

kteřé následně v listopadu 1919 vytvořily Německou evangelickou církev, jež se se svými 130 tisíci členy stala druhou nejpočetnější *evangelickou* církví v českých zemích. Spojená českojazyčná evangelická církev se v roce 1919 musela, už jen korespondenčním hlasováním, přejmenovat na Českobratřskou církev evangelickou, protože ochranovská Jednota bratřská byla tehdy registrována také jako Evangelická církev bratřská.

S tímto jménem, Českobratřská církev evangelická, je naše církev známá sesterským církvím u nás, po Evropě i ve světě už celé století. Hlásí se k ní dnes, podle celocírkevní statistiky, zhruba tolik členů jako v toleranční době.

Jaroslav Fér

Katecheze Godly Play v Prčici

Práce se dětmi v maličkém sboru, jakým Sedlec–Prčice je, má výhody v tom, že se opravdu radujeme z každého dítěte, které do nedělký přijde. A má to smysl vždy, i když přijde jen jedno! Dorost odrost a nyní máme největší sílu v malých školácích. Děti chodí do naší víceúčelové místnosti rády a na prvky katecheze Godly Play si již zvykly: přivítání, posazení do kruhu na měkkém koberci, pozdravení se, zapálení Kristovy svíčky, posunutí šipky na nástěnném kruhu církevního roku, příběh, kreativní čas,

svolání ke slavnosti, modlitba, požehnání na závěr. Pravda, slavnost není pokaždé, navíc si musíme vždy říci, že to není svačina.

Nedělkou míváme během školního roku 1 až 2 krát měsíčně, v červnu s opravdu slavnostním hravým závěrem, kde nechybí dort.

Příběhy Godly Play od podzimu 2018 nabízíme také v týdnu, nepravidelně ve čtvrtek, aby mohl přijít kdokoliv z veřejnosti (také abychom nedělkový program uvolnili pro další způsoby práce). Na každého zájemce čekáme ve vyhřáté místnosti, program začíná ve 14 hod. Ideální časový plán lekce Godly Play je 90 minut, které právě tehdy (nikoli v neděli) máme k dispozici.

Tak jsme přichystali příběh o Velké rodině (povolání Abrama)

15. listopadu, a 6. a 20. prosince budou vyprávění Advent I+II a Advent III+IV, po vánočních svátcích Křest a Ježíšova podobenství, před postní dobou Tajemství Velikonoc, během ní Kristovy tváře, následně Letnice.

V našem sboru máme 2 certifikované vypravěčky Godly Play, dalších 7 vypravěčů působí na Brněnsku. Pro podporu tohoto přístupu a dalšího vzdělávání zakládáme organizaci Godly Play Česká republika, z. ú., která se začlení do celosvětové sítě pod hlavičkou Godly Play Foundation. Sídlo bude mít na adrese našeho farního sboru. V loňském školním roce u nás proběhl certifikovaný kurz, vedený německými lektorkami, v roce 2019 nabídne další semináře k úvodnímu seznámení se s metodou. Na všechny zájemce se těšíme!

Petra Bandhauer, petrabandhauer@centrum.cz

Podzimní víkendovka s králem Davidem

Na počátku října se na faře v Soběhrdech odehrálo víkendové setkání, jehož se celkem zúčastnilo 27 dětí. Slunné setkání provázela starozákonní postava krále Davida, do jehož různorodých rolí se děti mohly vžít prostřednictvím her – David jako pronásledovaný uprchlík, jako dobrý pastýř, jako odvážný a důvtipný válečník a v neposlední řadě také jako básník žalmů.

V pátek během noční hry mohly děti zakusit Davidovo pronásledování Saulem. V roli Davidových přívrženců se potají vkradly do paláce a vyslechly si, jak král Saul se pro svou žárlivost rozhodl pronásledovat mladého Davida. Zprávu společně oznámily Davidovi a běžely se s ním schovat před Saulovými vojáky do přílehlého lesa. Pronásledující vojáci se na neštěstí rozhodli les s pochodněmi (baterkami) důkladně prohledat, avšak nakonec museli odejít s nepořízenou, neboť Davidovci (děti s Davidem) se umně ukryli v lesním houští.

Následného dne se děti vžily do Davida jako dobrého pastýře, který stráží své stádo a vodí jej po “zelených nivách.” Na nich však nerostou jen chutné traviny ale i jedovaté byliny, před nimiž je třeba stádo důsledně chránit. Děti tedy měly za úkol rozpoznat a vytrhat jedovaté byliny. Po těstovinovém obědě se děti jaly vyrábět praky a následně se vypravily na bojiště při bývalé vápence Mezihoří, kde se měly utkat s pelištejským Goliášem. Cestou si

nasbíraly žaludy a na louce trefovaly Goliášovo čelo, které představovaly prázdné plechovky.

Každá hra byla uvedena interaktivním biblickým programem, aby se děti mohly lépe vcítit do Davidovy situace a mohly si představit dobový kontext (krajinu, stavby). Kromě toho si děti na biblickém programu vyzkoušely i roli Davida jako básníka a skládaly poetické chvály a prosby. Na víkendovce se také tradičně opékaly vuřty i oblíbené kořením potřené rohlíky a zpívaly se písně z modrého táborového zpěvníku.

Víkendové setkání zakončila nedělní bohoslužba konaná na Krásné hoře, na niž se děti vypravily pěšky. Děti tedy na víkendovce zakusily nejen dějiny biblické, ale i krušné časy předtolerančních evangelíků (kteří rovněž byli podobně jako David pronásledováni) a svým způsobem i časy nedávno minulé, kdy se na bohoslužby chodilo „po svých.“

Jan K. Černý

Adventní koncert

Začátek adventu byl stylový. Napadlo trochu sněhu a vydržel ještě přes noc do neděle. Všude se rozsvěcely vánoční stromy a mnohde zněly koncerty. Také u nás v Soběhrdech.

Pozvali jsme již oblíbený pěvecký sbor Mamas & Mamas, skládající se, jak název napovídá z asi patnácti maminek, tj. žen v nejkrásnějším životním období. Bylo na nich vidět, jak je hudba baví, jak endorfiny pracují; slušelo jim to náramně. To je hodnocení podle očí. Podle uší to bylo ještě úctyhodnější, protože měly nacvičeny harmonie a rytmy těžké a složité, ale zvládnuté výborně. Krásné hlasy, každá z nich by mohla zpívat solo.

Repertoár trochu překvapil, protože z plakátu se nic vyčíst nedalo. Soubor se pustil do trochu jiného žánru, díky dirigentce Amálce K Třebické a jejímu aranžmá si připravily několik známých písní z pop music, z repertoáru zpěvaček Marie Rotrové, Radúzy, Evy Pilarové, Hany Hegerové, obohacené zajímavým hlasovým doprovodem. V druhé půli se vrátily k repertoáru očekávanému a sice vánočním písním jiných národů. Zazněla ukrajinská koleda, francouzská, německá, španělská a nakonec ještě nejznámější melodie z Dvořákovy Novosvětské symfonie. Kostel se rozezvučel naplno a my jsme se rozehráli tleskáním a tím zážitkem. Díky za tu energii!

MS

BLAHOPŘEJEME

K narozeninám

Leden: Berek Jiří, Čerčany – 83 let; Kopřiva Miloslav, Chocerady – 88 let; Zavadilová Jarmila, Přestavlky – 71 let; Pivoňka Miloslav, Benešov – 75 let; Krulišová Anna, Sázava – 73 let; Štunc Jaroslav, Sázava – 68 let; Škvor František, Přestavlky – 65 let;

Únor: Boháčová Marie, Soběhrdy – 95 let; Birošová Zlata, Čerčany – 76 let; Černý Bohuslav, Městečko – 73 let; Matoušková Růžena, Kozmice – 72 let; Klauzová Helena, Mnichovice – 79 let; Velebil Jaromír, Vodslivy – 80 let; Vilímek Zdeněk, Čerčany – 81 let; Dubec Ludvík, Hvězdonice – 71 let; Podroužek Vladimír, Borka – 40 let;

Březen: Beranová Alena, Mrač – 69 let; Bohatová Drahuse, Soběhrdy – 72 let; Konrádová Hana, Petroupim – 70 let; Císař Josef, Městečko – 72 let; Vinšová Marie, Benešov – 92 let; Stolař Jaromír, Vranovská Lhota – 68 let; Goby Pavel, Teplýšovice – 55 let;

Děti

Leden: Jakubcová Veronika, Přestavlky – 17 let

Březen: Kamilka Bublová, Klokočná – 15 let; Pavlík Gabriel, Mnichovice – 15 let

Novoroční Čtyřlístek

Chtěla bych vás pozvat na patnáctý ročník pochodu Novoroční Čtyřlístek, který pořádá klub turistů v Sedlci-Prčici. Můžete si vyjít krásnou krajinou Sedlčanska a dojít odkudkoliv do cíle v restauraci Hulín nad Jesenicí u Sedlčan. Startuje se odkudkoliv. Jestli se rozhodnete ujít na Nový rok tolik kilometrů, kolik vám bude vyhovovat a dojdete do cíle na Hulíně od 13. do 16 hodin bude vás čekat odměna v podobě upomínkového čtyřlístku a malého kalendáříku. Za příspěvek min. 20Kč bude vaše zásluha spočívat i v tom, že přispějete na budování a vyznačení turistických tras pro handicapované spoluobčany. Trasy se budují ve spolupráci s Klubem českých turistů a je jich po celých Čechách již řada. Bližší informace najdete na stránkách sboru a kct-sp.webnode.cz

V areálu Hulína je příjemná restaurace, kde se můžete i občerstvit a mají zde i malou ZOO, kterou si děti i dospělí určitě rádi prohlédnou.

Požehnané vánoce a rok 2019 vám za KPDK Sedlec-Prčice přeje

Marcela Doktorová

Adventní a vánoční program v kapli v Sedlci-Prčici - 2018

- 16.12. – 9.00: třetí adventní neděle,
 bohoslužby s vánoční hrou pro malé i velké
- 23.12. – 9.00: Čtvrtá adventní neděle, bohoslužby
 19:00 Koncert – Slávek Klecandr
- 25.12. – 9.00: NAROZENÍ PÁNĚ, bohoslužby s vysluhováním VEČEŘE PÁNĚ
- 30.12. - 9.00: První neděle po narození Páně, bohoslužby

Vánoční setkávání v benešovském sboru

- 16. prosince: v Benešově od 10 hod. se konají rodinné bohoslužby
 s pásmem vánočních písní, které zazpívají děti z nedělní školy.**
- 23. prosince: nedělní bohoslužby ve Vlašimi od 8.30,
 v Benešově od 10.00 hod.**
- 25. prosince: nedělní bohoslužby ve Vlašimi od 8.30,
 v Benešově od 10.00 s vysluhováním Večeře Páně.**
- 30. prosince: poslední bohoslužby v roce 2018 ve Vlašimi od 8.30
 a v Benešově od 10.00 hod.**

Soběhrdské Vánoce

16. 12. – bohoslužby v 10:00 – poslouží Dalibor Antalík
23. 12. – v 10:00 Božská hra vánoční – autor Petr Wagner
25. 12. – v 10:00 Boží hod vánoční s VP–poslouží Petr Wagner
30. 12. – v 10:00 bohoslužby na konec roku – čtené - Pavel Goby

FS ČCE Benešov: Husova 656, 256 01 Benešov. Kazatel: momentálně uprázdněno,
tel: 317 722 215, e-mail: benesov@evangnet.cz, www stránky: benesov.evangnet.cz.
Číslo účtu 233563947/0300

Kurátor: Jiří Zavadil

FS ČCE Soběhrdy: Soběhrdy čp. 21, 256 01 Benešov. Kazatel farář: Petr Turecký
tel.:317 795 634; e-mail: sobebrdy@evangnet.cz, www stránky:sobebrdy.evangnet.cz.
Číslo účtu 1190782/0300.

Kurátor: Pavel Stolař

FS ČCE Sedlec-Prčice: Karla Burky 150, 257 92 Sedlec-Prčice.Kazatel: farářka
Pavla Jandečková, , tel. 604185520, email: sedlec-prcice@evangnet.cz
Číslo účtu 191782497/0300

Kurátor: Petr Dubský

FS ČCE Zruč nad Sázavou: Zahradní 189, 285 22 Zruč nad Sázavou,
mobil: 776 797 327, email: zruc@evangnet.cz, administrátor: Petr Turecký
Číslo účtu: 0162 121 008 / 0300

Kontaktní osoba: Jiří Kratochvíl

Husův sbor CČSH: Náboženská obec Církve československé
Adresa: Husova 280, 257 22 Čerčany. Farář Wagner Petr, Mgr.

Telefon: 608 066 406

E-mail: cercany@ccshpraha.cz; web: ccsh-cercany.blogspot.cz/

*V případě, že nejste s kazatelem v pravidelném kontaktu a stojíte o návštěvu,
můžete ho nebo ji požádat na příslušném farním telefonu.*

Adresa redakce: FS ČCE Soběhrdy 21, 256 01 Benešov
Sazba Marie Stolařová e-mail: marie.stolarova@centrum.cz

Vychází 4 x ročně.

Pro členy ČCE v Benešově, Soběhrdech a Sedleci-Prčici a Zručí n.S. zdarma.

Uzávěrka příštího čísla Soběhrdského bratra bude 15. března 2019

Soběhrdský bratr:

*Vydává sbor ČCE v Benešově a
sbor ČCE v Soběhrdech*